

РЕШЕНИЕ

№ 6337

гр. София, 13.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 13.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **13090** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по повод жалба с вх. № 35046 от 19.11.2019 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 1012 – 21 – 2031 от 13.11.2019 г. по описа на ТП на НОИ С. - град, подадена от нотариус Д. К. С., с регистрационен в Регистъра на нотариалната камара № 267, ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място], [улица], ет.1, ап. 1, представляван от Д. К. С. срещу решение № 1040 – 21 – Б36 от 29.10.2019 г. от 29.10.2019 г. на директора на ТП на НОИ – С. град, с което е потвърдено разпореждане № 23633 от 02.10.2019 г. на длъжностното лице по чл. 60, ал.1 от КСО.

С жалбата се иска, съдът да отмени оспореното решение като незаконосъобразно и неправилно, постановено с бланкетни мотиви, при нарушение на материалния закон, грешки при прилагане на правилата на логическото мислене и каузалните връзки между фактите и пълно с игнориране на факти по случая. Допълнително се инвокират съображения по съществото на спора. В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, не се явява, представляван се от адв. В. и адв. К., които поддържат жалбата, предлагат да се уважи, претендират разноски и депозират писмено становище.

Ответникът - директор на ТП на НОИ - С. – редовно призован, се представлява от юрк. Я., която оспорва жалбата и предлага същата да се отхвърли като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на

претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и депозира писмено становище.

Заинтересованата страна – М. К. Д. – редовно призована, се представлява от адв. Л., който оспорва жалбата и предлага да не се уважава. Претендира разноски и депозира писмено становище.

Административен съд - София град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

От данните по делото се установява, че с декларация за трудова злополука

Вх. № 705 от 06.08.2019 г. от заинтересованата страна, пострадалата, М. Д. е декларираща в ТП на НОИ С. град, настъпила на 17.01.2019 г. злополука. Съгласно чл. 59 от КСО по постъпилата декларация в ТП на НОИ С. град е открито досие за трудова злополука № 23633.

Съобразно данните от декларацията и приложените към нея Протокол № 58 от 19.09.2019 г. за резултатите от извършено разследване на злополуката от ТП на НОИ С. град, Дирекция „Инспекция по труда” и жалбоподателя, обяснения на М. Д. и Д. К. С., трудов договор № 8 от 23.01.2018 г. и длъжностна характеристика се установява, че заинтересованата страна е работила по трудов договор при нотариус Д. С. на длъжност „деловодител”, с адрес на месторабота гр С., [улица], ет.1, ап.1.

От данните по административната преписка се установява, че М. Д. е посочила, че на 17.01.2019 г. около 08,25 часа, при придвижване от основното си място за живеене до работно си място, движейки се по пешеходен тротоар, се спъва в намиращо се на тротоара анти паркинг колче.

Със заповед № 1029 – 21 – 10212 от 30.08.2019 г. на Директора на ТП на НОИ С. – град и на основание чл. 58, ал.2 от КСО е извършено разследване на злополуката и е съставен протокол № 58 от 19.09.2019 г. за резултатите от извършеното разследване на трудовата злополука. С този протокол се е запознал С. С. – Помощник нотариус в нотариалната кантора на 24.09.2019 г., срещу подпис. На 27.09.2019 г. е подадено възражение и съгласно чл. 11 от Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки (НУРРОТЗ), приложено към протокол № 58 от 19.09.2019 г. за резултатите от извършеното разследване на злополуката и съхранявано в образуваното в ТП на НОИ С. град досие № 23633. Изложените възражения от жалбоподателя са приети за ирелевантни относно постановяването на разпореждането за приемане или за неприемане на злополуката за трудова от длъжностното лице по чл. 60 от КСО.

С разпореждане № 23633 от 02.10.2019 г. длъжностното лице по чл. 60, ал.1 от КСО е приело за трудова злополука по смисъла на чл. 55, ал.2, т.1 от КСО настъпила на 17.01.2019 г. В мотивите са посочени обстоятелства, въз основа на които е прието, че злополуката е настъпила при придвижване от основното място на живеене до работното място, движейки се по пешеходен тротоар се спъва в намиращо се на тротоара антипаркинг колче, вследствие на което получава счупване на горния край на лъчевата кост, закрито, на лявата ръка.

Срещу това разпореждане е подадена жалба вх. № 1012 – 21 – 1869 от 17.10.2019 г. по описа на ТП на НОИ С. – град. Същата е разгледана от решаващия орган и е оставена без уважение с решение № 1040 – 21 – 536 от 29.10.2019 г. на директора на ТП на НОИ – С. град.

В хода на съдебно производство са приети като доказателства представените с жалбата и административната преписка писмени документи, както и допълнително

ангажираните от страните. По искане на жалбоподателя са събрани и гласни доказателства чрез разпит на помощник нотариуса и съпруг – С. Д. С..

От установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 –ми състав направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото оспореното решение № 1040 - 21 – 536 от 29.10.2019 г. на директора на ТП на НОИ – С. град е връчено на неговия адресат на 01.11.2019 г., видно от известие за доставяне № ИД PS 1071 00NYW6 D (л. 15). Жалбата срещу него е подадена чрез административния орган на 13.11.2019 г., поради което е подадена в срока по чл. 118, ал.1 КСО, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

Разпореждане № 1012 – 21 – 733 от 05.06.2017 г. е издадено от компетентен административен орган, съгласно заповед № 134 от 19.07.2013 г. на директора на ТП на НОИ – С. - град, а решение № 2153 – 21 - 180 от 20.06.2018 г. от компетентния горестоящ административен орган по смисъла на чл.117, ал. 1, т. 2 от КСО - директора на ТП на НОИ. Съдът приема, че оспорените административни актове са издадени от компетентни административни органи във връзка с отменителното основание по чл.146, т.1 АПК и в установената форма по смисъла на чл.146, т.2 вр. чл.59, ал.2 АПК. При постановяването им не са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл.146, т.3 АПК - такива, които накърняват правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати, органът би постановил акт с друго съдържание. Материалната законосъобразност на изложените от административния орган мотиви, съдът следва да провери по повод на осъществявания съдебен контрол за законосъобразност, доколкото спорът между страните е изцяло правен.

По делото са налице два спорни въпроса, които са взаимно свързани, а именно работното време на нотариалната кантора на нотариус Д. К. Стойка и точният час, в който е станала злополуката с М. Д.. Установяването на тези обстоятелства е от съществено значение при преценката на основателността, респ. неоснователността на жалбата.

По отношение работното време на нотариалната кантора следва да се има предвид нормата на чл. 27 от Закона за нотариусите и нотариалната дейност, в която е посочено, че министърът на правосъдието определя работното време на нотариалните кантори и условията, при които те могат да бъдат временно затваряни. Въз основа на тази разпоредба е издадена Наредба № 32 от 29.01.1997 г. за служебните архиви на нотариусите и нотариалните кантори, където в чл. 27, ал.1 е записано, че нотариалните кантори имат задължително работно време, което съвпада с работното време на съответния районен съд.

Работното време на съдилищата е регламентирано в Правилника за администрацията в съдилищата, като в чл. 147, ал.1 императивно е предвидено, че работното време на администрацията на съда е от 08,30 до 17 часа с половин час обедна почивка. В чл. 148, ал.1 от П. е уточнено, че съдебните служители предоставят справки на страните, на процесуалните им представители и на адвокатите за движението на делата в

рамките на работното време без прекъсване от 09,00 до 17ч., като обедната почивка се ползва по график.

В този смисъл е чл. 37 от Правилника за вътрешния трудов ред в „Нотариална кантора – Д. С.” (л. 26 – 40), в която изрично е посочено че работното време е от понеделник до петък от 08,30 до 17,00 ч. Записано е също, че за служители назначени на пълен работен ден 8 часа – от понеделник до петък от 08,30 до 17,00 часа с половин час почивка за хранене от 12,30 до 13,00 часа и две физиологични почивка от по 15 минути през първата и втората половина на работния ден, съответно от 10,30 до 10,45 часа и от 15,00 до 15,15 часа. Такива изисквания са вписани и в длъжностната характеристика (л. 54 – 56) на заинтересованата страна по делото.

С оглед посочената нормативна уредба, Правилникът за вътрешния трудов ред в нотариалната кантора, Длъжностната характеристика на М. Д. и приетото писмо, изпратено от СРС, следва да се направи обосновация извод, че установеното работното време при жалбоподателя е от 08,30 – 17,00 часа, а не както се твърди от ответника 09,00 – 17,00 часа.

При това положение пострадалата Д. в деня на злополуката е следвало да бъде на работното си място в 08,30 часа.

От приетата по делото административна преписка, включваща досието на процесната трудова злополука, съдът констатира, че заинтересованата страна е дала противоречиви данни относно точното време на настъпване на злополуката, а именно:

- На 17.01.2019 г. пострадала е казала, че злополуката е станала на същата дата в 09,00 часа сутринта. Това е видно от приетите по делото медицински документи, неоспорени от страните - Епикриза, издадена от Катедра „Ортопедия, травматология и реконструктивна хирургия”, клиника „Ортопедия и Травматология”, ВМА (л. 72), „Анамнеза” (л. 124 гръб) и „Ход на болестта” (л. 129, гръб);

- Седем месеца по – късно на 06.08.2019 г. в подадената от адв. Л. Декларация за трудова злополука вх. № 705 (л. 67 - 68), часът на злополуката е 08,45 часа. Подадена е от пълномощник – л. 69 и 70;

- А в дадената от Д. Обяснителна записка (л. 48), в хода на разследването на трудовата злополука, часът на инцидента става – 8,15 – 8,25 часа.

При тези противоречиви данни за часа на злополуката, административният орган е приел, че тя е настъпила „на 17.01.2019 г. около 08,25 часа”, т.е. дал е вяра на обясненията на пострадалата от 26.08.2019 г.

С цел изясняване на този факт съдът даде указания на жалбоподателя да ангажира доказателства, че заинтересованата страна по делото е имала предварително насрочен преглед на 17.01.2019 г., и задължи трето неучастващо лице – [фирма] [населено място] да представи информация за разписанието на автобуси 94 и 102 и Столичен метрополитен от метростанция „Европейски съюз” до метростанция „С.”. Съгласно допълнително събраните писмени доказателства и при сравняване на трите различни часа, посочени от пострадалата М. Д., се налага извода, че нито един от тях не е достатъчен същата да стигне до работното си място в началния час на отваряне на нотариалната кантора – 08,30 часа.

Ако се приеме, че злополуката е станала: - в 08,15 часа (обяснение – л. 48) на тротоара на спирката на автобуси 94 и 102 „Д. Ч.”, то Д. е могла да се качи на авт. 94 в 08,16 ч. (л. 177) или авт. 102 в 08,15 ч. или в 08,17 ч. (л. 178) и да пристигне на спирка „Хотел Х.” съответно в 08,28 ч. (л. 177) и 08,27 ч./08,29 ч. (л. 178). Това означава, че пострадала е могла да използва маршрут № 13 на в 08,33 часа от МС

„Европейски съюз” и пристига на МС „С. 2” в 08,37 часа (л. 175);

- в 08, 25 часа (обяснение – л. 48) на тротоара на спирката на автобуси 94 и 102 „Д. Ч.”, то Д. е могла да се качи на авт. 94 в 08, 28 ч. (л. 177) или авт. 102 в 08,15 ч. или в 08, 30 ч. (л. 178) и да пристигне на спирка „Хотел Х.” съответно в 08, 39 ч. (л. 177) и 08,43 ч. (л. 178). Това означава, че пострадала е могла да използва маршрут № 22 в 08, 45 часа от МС „Европейски съюз” и пристига на МС „С. 2” в 08,49 часа или маршрут 23 в 08, 51 ч. от МС „Европейски съюз” и пристига на МС „С. 2” в 08,49 часа (л. 176);

- в 08, 45 часа (Декларация за трудова злополука – л. 67 - 68) на тротоара на спирката на автобуси 94 и 102 „Д. Ч.”, то Д. е могла да се качи на авт. 94 в 08, 56 ч. (л. 177) или авт. 102 в 09, 03 ч. (л. 178) и да пристигне на спирка „Хотел Х.” съответно в 09, 06 ч. (л. 177) и 09,15 ч. (л. 178). Това означава, че пострадала е могла да използва всеки един от маршрутите на метрото след 09,00 часа.

Съдът намира, че не е необходимо да проследява транспортните връзки в ситуацията на първоначално определения час за настъпилата злополука – 09,00 часа, посочен в Епикриза, издадена от катедра „Ортопедия, травматология и реконструктивна хирургия”, клиника „Ортопедия и травматология”, ВМА С. (л. 72 и л. 201), Анамнеза (л. 209) и Ход на болестта (л. 214), тъй като това време съвпада с работното време на нотариалната кантора и не може да докаже, че злополуката е станала по обичайния маршрут за работа.

Нито една от страните по делото не успя по безспорен начин да посочи времето, по което е станала злополуката с М. Д., както и да оспори истинността на единствения официален удостоверителен документ, в който е записано, че часът на инцидента – 09,00 часа, а именно „Епикриза, издадена от катедра „Ортопедия, травматология и реконструктивна хирургия”, клиника „Ортопедия и травматология”, ВМА С.” (л. 72 и л. 201). Следователно трябва да се даде вяра на този писмен документ, тъй като е издаден от трето незаинтересовано по делото лице и най – достоверно отразяващ ситуацията, защото е базиран на най – достоверно предадена информация от пострадалата.

Всички останали писмени документи, в които е посочен час на настъпване на злополуката, са изготвени много след 17.01.2019 г. и произтичат пряко от пострадалата, като противоречат на първоначално дадените от нея данни.

С оглед посоченото, съдът дава вяра на твърденията на жалбоподателя, че на 17.01.2019 г. М. Д. е била освободена от работа, тъй като посочената от нея злополука е станала по време, когато е било започнало работното ѝ време в нотариалната кантора. При това положение не може да се приеме, че инцидентът е станал в условията на чл. 55, ал.2, т. 1 от КСО, за да бъде квалифициран като трудова злополука, станала с осигурен по чл. 4, ал. 1 и чл. 4а по време на обичайния път при отиване до работното място от основното място на живеене на пострадалата.

В допълнение следва да се посочи, че самата злополука е регистрирана 8 месеца след твърдяното нейно настъпване и след прекратяване на трудовото правоотношение на заинтересованото лице с неговия работодател, както и че първоначално Д. не е информирала нотариус С. за претърпяната травма.

Всички останали доводи, направени от ответника и заинтересованата страна по делото са неоснователни и неотнормирани към спора, поради което съдът не намира за необходимо да ги коментира.

С оглед всичко изложено жалбата се явява основателна и като такава следва да се

уважи. При този изход на спора трябва да се уважи направеното искане на жалбоподателя ответника за присъждане на сторените от него разноски, съгласно представения списък, като се намали претендираното адвокатско възнаграждения във връзка с възражението на ответника за прекомерност до минималния размер по чл. 8, ал.2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения – 350,00 лв. и да бъде осъден ответника да ги заплати в общ размер на среден размер от 370,00 (триста и седемдесет) лв., от които 10,00 лв. държавна такса, 350,00 лв. адвокатско възнаграждение и 10,00 лв. държавна такса за издаване на два броя съдебни удостоверения.

Водим от горното и на основание чл. 118, ал. 2 КСО във връзка с чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София град, III отделение, 8 –ми състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на нотариус Д. К. С., с регистрационен в Регистъра на нотариалната камара № 267, ЕИК[ЕИК], решение № 1040 – 21 – Б36 от 29.10.2019 г. от 29.10.2019 г. на директора на ТП на НОИ – С. град, с което е потвърдено разпореждане № 23633 от 02.10.2019 г. на длъжностното лице по чл. 60, ал.1 от КСО.

ОСЪЖДА Националния осигурителен институт да заплати на нотариус Д. К. С., с регистрационен в Регистъра на нотариалната камара № 267, ЕИК[ЕИК] по делото разноски за един юрисконсулт в размер на 370,00 (триста и седемдесет) лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението, че е изготвено.

СЪДИЯ: